অলিল মোল্লা এবং অন্যজণে

বনাম

পশ্চিম বঙ্গ রাজ্য

জুলাই 18, 1996

[ডা. এ. এস্. আনন্দ এবং কে. টি. থোমাস্, ন্যায়মূর্ত্তিদ্বয়]

প্রমাণ - একমাত্র প্রত্যক্ষদর্শী - এহার প্রমাণিক মূল্য - যদি সে সম্পূর্ণ বিশ্বাসযোগ্য সাক্ষী অছন্তি, জণে প্রত্যক্ষদর্শীঙ্ক সাক্ষ্য উপরে আধার করি দোষ সাব্যস্ত করাযাইপারে - যদি জণে প্রত্যক্ষদর্শী কেবল আংশিক ভাবরে নির্ভরযোগ্য, তেবে দণ্ডাদেশ নথিভুক্ত করিবা পূর্বরু তাঙ্ক সাক্ষ্য প্রমাণ হেবা উচিত্ - হত্যা - মৃতকঙ্ক কর্মচারী থিবা জণে প্রত্যক্ষদর্শীঙ্ক আধাররে অভিযুক্তঙ্ক দোষসিদ্ধি - এহার বৈধতাপ্রমাণ দর্শাএ যে জণে সাক্ষীঙ্ক আচরণ অপ্রাকৃতিক থিলা - সাক্ষী অস্বষ্ট নীরবতা বজায় রখিছন্তি - পোলিস এবং মৃতকঙ্ক সম্পর্কীয়ঙ্কু বিলম্বরে বিবৃতি প্রদান করিবা - তদন্তকারী অধিকারীঙ্ক নিকটরে হাজর নহেবা - অন্য কৌণসি স্বাধীন সাক্ষ্য প্রদানকারীঙ্ক ঠারু তাঙ্ক প্রমাণর কৌণসি সমর্থন নাহিঁ - নির্ণ্ণয় করাযাইথিলা, এহিপরি সাক্ষী সম্পূর্ণ বিশ্বসনীয় নথিলে -তাঙ্ক প্রমাণ উপরে নির্ভর করিবা নিরাপদ নথিলা ।

ভারতীয় সম্বিধান, 1950: অনুচ্ছেদ 136 ।

অপিল - প্রমাণর পুনঃমূল্যায়ন পাইঁ সর্বোচ্চ ন্যায়ালয়ঙ্কর ক্ষমতা - সাক্ষী - তাঙ্কর জেরা সময়রে সে দেইথিবা স্বীকারোক্তি, যাহাকি তাঙ্কর বিশ্বসনীয়তাকু যথেষ্ট পরিমাণরে ক্ষুর্ণ্ণ করুছি, তাহাকু নিম্ন অদালতগুড়িক আদৌ ধ্যানকু নেইনাহাঁন্তি, যাহা ফলরে ন্যায় প্রদানরে ব্যাঘাত ঘটিছি । নির্ণ্ণয় করাযাইথিলা, তাঙ্ক প্রমাণকু নিম্ন অদালত গ্রহণ করিবা যথার্থ নথিলা ।

ফৌজদারী অপিলীয় অধিকারিতা : ফৌজদারী অপিল সংখ্যা 400/1987 ।

Crl. A. সংখ্যা 353/1985রে কলিকতা উচ্চ ন্যায়ালয়র 29.4.87 তারিখর রায় এবং আদেশরু ।

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏମ୍. ଏନ୍. କୃଷ୍ଣମଣି ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ସରଳା ଚନ୍ଦ୍ର ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ବାନାର୍ଜୀ ଏବଂ ଏଚ୍. କେ. ପୁରୀ ।

ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏସ୍. ଏ. ସୟଦ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ 29 ଏପ୍ରିଲ, 1987 ତାରିଖର ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଛି, ଯାହା 19 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1985 ତାରିଖର ବିଚାରଣ ଅଦାଲତଙ୍କ ରାୟକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କୁ IPC ଧାରା 302/34 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

1982 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 4 ତାରିଖ ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରାୟ 5ଟା 30 ମିନିଟରେ ଧିବ ଧିପା ଠାରେ ଏକ ଇଟାଭାଟିର ମାଲିକ ଏଲେମ ବକ୍ସ ମୋଲ୍ଲା ଚା' ଏବଂ ଜଳଖିଆ ଖାଇବା ପାଇଁ ଧିବ ଧିପା ବଜାର ଅଭିମୁଖେ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ଏଠାରେ ଥିବା ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସମେତ 4ରୁ 5 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଅଟକାଇଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁକ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଉପରେ ଗୁଳି ଚଳାଇଥିଲେ, ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ସେ ତଳେ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ଛୁରୀରେ ଏଲେମ୍ ବକ୍ସଙ୍କ ଗଳା କାଟିଥିଲେ ଏବଂ 'ଇନକିଲାବ ଜିନ୍ଦାବାଦ୍' ସ୍ଲୋଗାନ ଦେବା ପରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସମେତ ସମସ୍ତ ଦୁର୍ବୃତ୍ତ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର କାହାଣୀ ଅନୁଯାୟୀ ଏଲେମ ବକ୍ସଙ୍କ କର୍ମଚାରୀ ଥିବା ଉଭୟ PW-3 ଏବଂ PW6, ଏହି ଘଟଣାର ସାକ୍ଷୀ ଥିଲେ । ଦୀନ ମହମ୍ମଦ, PW. 1, ଯିଏ ମୃତକଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ, ଧିବ ଧିପା ବଜାର ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ବନ୍ଧୁକ ଗୁଳି ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଥିଲେ ଏବଂ ସେ କାମ କରୁଥିବା କ୍ଷେତରୁ ସେହି ସ୍ଥାନ ଆଡ଼କୁ ଦୌଡ଼ିଥିଲେ । ହରଓ୍ୱା-ଲୌହାଟି ରାସ୍ତାରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ବୋଆଲଘାଟା ରାସ୍ତାରେ ପ୍ରାୟ 4ରୁ 5 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି "ଇନ୍କିଲାବ ଜିନ୍ଦାବାଦ୍" ସ୍ଲୋଗାନ ଦେଇ ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ ଦୌଡୁଛନ୍ତି । କିଛି ଦୂରରେ ସେ ତାଙ୍କ ମାଲିକ ଏଲେମ୍ ବକ୍ସଙ୍କୁ ରକ୍ତ ଜୁଡୁବୁଡୁ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଗଳା କଟା ଯାଇଥିଲା । କିଛି ଦୂରରେ ଅନ୍ୟ କିଛି ଲୋକ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । PW. 3 ଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଏବଂ ତାପରେ PW. 1 ତୁରନ୍ତ ବାଙ୍ଗର ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ରାତି ପ୍ରାୟ 8ଟା 30 ମିନିଟରେ ଏତଲା

ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଏତଲାରେ ସେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ "କିଛି ଅଜଣା ଦୁର୍ବୃତ୍ତ" ଏଲେମ୍ ବକ୍ସଙ୍କ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ । ଏତଲା ପାଇବା ପରେ, କାର୍ଯ୍ୟରତ ଆରକ୍ଷୀ ଅଧିକାରୀ, PW. 12, ନିୟମାନୁଗତ ଏତଲା ପଞ୍ଜିକରଣ କରିବା ପରେ ତଦନ୍ତ ହାତକୁ ନେଇଥିଲେ । ଅପରାହ୍ନ ପ୍ରାୟ 10.00 ରେ ସେ ଘଟଣା ସ୍ଥଳକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ସେ ମୃତଦେହଟି ରାସ୍ତାରେ ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖିବାକୁ ପାଇଥିଲେ । ସେଠାରେ ଅନେକ ଲୋକ ଏକାଠି ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଘଟଣାସ୍ଥଳରୁ କିଛି ଖାଲି କାର୍ତ୍ତୁସ ଇତ୍ୟାଦି ସମେତ ଅନେକ ଅପରାଧିକ ସାମଗ୍ରୀ ଜବତ କରିଥିଲେ । ସେ ଏଲେମ୍ ବକ୍ସଙ୍କ ମୃତଦେହର ପଞ୍ଚନାମା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଶବ-ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ଶବକୁ ପଠାଇଥିଲେ । ତଦନ୍ତ ଶେଷ ହେବା ପରେ, IPCର ଧାରା 302/34 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦୋଷାରୋପ ଫର୍ଦ୍ଦ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଛି, IPCର ଧାରା 302/34 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅସଫଳ ଭାବରେ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ।

ଉଭୟ ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ PW. 6 ତାସିରୁଦ୍ଦିନ ମୋଲ୍ଲା, କୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କୁ ଅଭିଯୋଜନ ଜଣେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ତେବେ, ଉଭୟ ଅଦାଲତ ଅଲତାବ ମୋଲ୍ଲା, PW. 3ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଜଣେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ, PW. 3ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଅଟେ । ଉଭୟ ଅଦାଲତ PW-3ଙ୍କୁ ଜଣେ ବିଶ୍ୱସନୀୟ ସାକ୍ଷୀ ଭାବେ ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଯଥେଷ୍ଟ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ।

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଆମ ନିକଟରେ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ସେହି PW. 3 ଜଣେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭରସାଯୋଗ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ନଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆଚରଣ ଏତେ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଥିଲା ଯେ ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧିକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବା ଅସୁରକ୍ଷିତ ହେବ । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଯଦିଓ PW. 3 ମୃତକଙ୍କ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ, ତାଙ୍କ ମାଲିକଙ୍କ ଉପରେ ଭୟଙ୍କର ଆକ୍ରମଣ ଦେଖି, ସେ କେବଳ ପୋଲିସ ପାଖକୁ ଯାଇ ନଥିଲେ, ବରଂ ସେ ତାଙ୍କ ଘରେ କିମ୍ବା ଗ୍ରାମରେ କିମ୍ବା ଏପରିକି ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟସ୍ଥଳରେ ଯାହା ଦେଖିଥିଲେ ତାହା ପରଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିନଥିଲେ ଏବଂ

ତାହା ମଧ୍ୟ ପରଦିନ ଅପରାହ୍ନରେ ଅର୍ଥାତ୍ 5 ଫେବୃଆରୀ, 1982 ତାରିଖରେ ଆରକ୍ଷୀ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ବିବୃତି ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯିବା ପରେ ପ୍ରକାଶ କରିନଥିଲେ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ପୁରୀ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ PW. 3 ଙ୍କୁ ଉଭୟ ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭର କରାଯାଇଛି, ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲରେ, ଏହି ଅଦାଲତ ପ୍ରମାଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଆଧାରରେ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ଫଳାଫଳର ସଠିକତା ଭିତରକୁ ଯିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।ଏହା ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି ଯେ PW. 3ର ପ୍ରମାଣରୁ ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପରାଧ ଯଥେଷ୍ଟ ଭାବେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଓକିଲମଣ୍ଡଳୀରେ କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ଦାଖଲରେ ଆମେ ଆମର ଚିନ୍ତାଶୀଳ ବିଚାର ପ୍ରଦାନ କରିଛୁ ।

ଏହା ଯେ ସମଗ୍ର ମାମଲା କେବଳ PW. 3 ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ପରିକ୍ରମା ଏବଂ ନିର୍ଭର କରେ, ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଛି ଯେ ଯଦି ଅଦାଲତ ତାଙ୍କ ପ୍ରମାଣର ଯାଞ୍ଚରୁ ଜାଣିବାକୁ ପାଆନ୍ତି ଯେ *ସେ ଜଣେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି,* ଜଣେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାର କରି ଦୋଷ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇପାରେ । ତେବେ, ଯେଉଁଠାରେ ଅଦାଲତଙ୍କ ମତ ହେଉଛି ଯେ ଜଣେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ କେବଳ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ, ବିଜ୍ଞତା ଏହା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ଯେ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଭୌତିକ ବିବରଣୀରେ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର ସମର୍ଥନ ଖୋଜାଯିବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆମେ PW. 3ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବୁ ।

ନିଜେ PW. 3 ଜଣ ମୃତକଙ୍କର ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ, ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୃତକଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରାଯିବା ସମୟରେ ସେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ସେ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ଯେ ଅପରାଧ କରିବା ପରେ ଅପିଲକାରୀମାନେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହଯୋଗୀମାନେ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ । ତଥାପି, ସାକ୍ଷୀ, ତାଙ୍କ ମାଲିକଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରାଯିବା ସମୟରେ କେବଳ କୌଣସି ଉଦ୍‌ବେଗ ପ୍ରକାଶ କରିନଥିଲେ, ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନେ ପଳାୟନ କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ସେ ତାଙ୍କ ମାଲିକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଆକ୍ରମଣର ଶିକାର ହେବା ପରେ ମାଲିକଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ନଥିଲେ । ତାଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ ସେ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ନିଜ ଘରକୁ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କ ଜେରା ସମୟରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ 1982

ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 4 ତାରିଖ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସେ ଯାହା ଦେଖିଥିଲେ ତାହା ତାଙ୍କ ଘରେ କିମ୍ବା ଗ୍ରାମରେ କାହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିନଥିଲେ । ଯଦିଓ ପରଦିନ ସକାଳେ, ସାକ୍ଷୀ ମୃତ-ମାଲିକଙ୍କ ଇଟାଭାଟିକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅନେକ ସହକର୍ମୀ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ, ସେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ଘଟଣା ବିଷୟରେ ପ୍ରକାଶ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ଏପରିକି ଇଟାଭାଟିର ପରିଚାଳକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେ ଘଟଣାର ମାତ୍ର 2-3 ଦିନ ପରେ ଘଟଣା ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ । ପରଦିନ ଅପରାହ୍ନରେ ପୋଲିସ ତାଙ୍କ ବିବୃତି ନଥିଭୁକ୍ତ କରିଥିଲା । ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଏହି ଆଚରଣ ଯେ ସେ ପରଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଘଟଣା ବିଷୟରେ କାହାକୁ କହି ନଥିଲେ, ତାହା ବରଂ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ବୋଲି ମନେ ହୁଏ ଏବଂ ଏକ ଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି କରେ ଯେ ସେ ଏହି ଘଟଣାର ସାକ୍ଷୀ ନଥିଲେ । ତେବେ ସାକ୍ଷୀ ଜଣକ ଏହି ଆଳର ଭରସା ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ଯେ ସେ "ଭୟଭୀତ" ଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ପୋଲିସ ନିକଟରେ ହାଜର ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସେ ଘଟଣା ବିଷୟରେ ଗ୍ରାମରେ କିମ୍ବା ଇଟାଭାଟିରେ କାହାକୁ ଜଣାଇବାକୁ ସାହସ କରିନଥିଲେ । ଏହି ଆଳ ଆମକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ ନାହିଁ । ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀ, PW. 12, ଙ୍କ ବିବୃତିରୁ ଆମେ ପାଇଛୁ ଯେ ଘଟଣା ସ୍ଥଳ ପରିଦର୍ଶନ କରିବା ପରେ, ସେ 4 ଫେବୃଆରୀ, 1982 ରାତିରେ ସାକ୍ଷୀ ରହୁଥିବା ଗାଁକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ 5 ଫେବୃଆରୀ, 1982 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ରହିଥିଲେ । ଗାଁରେ ଥିବା ସାକ୍ଷୀ କାହିଁକି ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ହାଜର ହୋଇନଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ସାରା ରାତି କିମ୍ବା ପରଦିନ ସକାଳେ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରାମରେ କ୍ୟାମ୍ପିଂ କରୁଥିଲେ, ତାହା ବୁଝି ହୁଏ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଦିଆଯାଇନାହିଁ ।ତାଙ୍କର ଅସ୍ପଷ୍ଟ ନୀରବତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, PW. 3, ପୋଲିସ ନିକଟରେ ବିଳମ୍ବରେ ବିବୃତି ଏବଂ ମୃତଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ତେଣୁ, ଆମ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱସନୀୟ ସାକ୍ଷୀ ବୋଲି ମନେ ହୁଏ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ୱାଧୀନ ଉତ୍ସରୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପ୍ରମାଣର କୌଣସି ସମର୍ଥନ ନାହିଁ । କେବଳ ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର କୌଣସି ପ୍ରମାଣର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଆମେ PW. 3 ର ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବା ଅସୁରକ୍ଷିତ ମନେ କରୁ । ପ୍ରକୃତରେ ଉଭୟ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ PW. 3ଙ୍କ ବିବୃତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଜଣେ ବିଶ୍ୱସନୀୟ ସାକ୍ଷୀ ବୋଲି ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ନା ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ ନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଜେରା ସମୟରେ କରାଯାଇଥିବା ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଇନାହାନ୍ତି, ଯାହା ଆମେ ଉପରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛୁ । ଯଦିଓ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଅପିଲରେ ଥିବା ଏହି ଅଦାଲତ ସାଧାରଣତଃ ପ୍ରମାଣକୁ ପୁନଃମୂଲ୍ୟାୟନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଯାହାକୁ

କୌଣସି ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କାରଣ ଥିଲେ ହିଁ ନିମ୍ନ ଦୁଇଟି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଆମର ନ୍ୟାୟିକ ବିବେକକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ PW. 3ଙ୍କ ବକ୍ତବ୍ୟକୁ ପୁଙ୍ଖାନୁପୁଙ୍ଖ ଭାବରେ ପରୀକ୍ଷା କରିଛୁ ଏବଂ ମତ ଦେଉଛୁ ଯେ ନିମ୍ନ ଦୁଇଟି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ପ୍ରମାଣର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଉପଯୁକ୍ତ ନଥିଲା କାରଣ ତାଙ୍କ ଜେରାରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ଯାହା ତାଙ୍କ ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟତାକୁ ବସ୍ତୁଗତ ଭାବରେ ହ୍ରାସ କରିଥିଲା, ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଆଦୌ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଯାହା ଫଳରେ ନ୍ୟାୟର ଅପବ୍ୟବହାର ହୋଇଥିଲା । କୌଣସି ତ୍ରୁଟିକୁ ଚିରସ୍ଥାୟୀ କରିବା କୌଣସି ସଦ୍ ଗୁଣ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହାକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବା ନ୍ୟାୟିକ ବିବେକର ବାଧ୍ୟବାଧକତା ଅଟେ । PW3ର ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ଫଳାଫଳ ସହିତ ଆମେ ସହମତ ହେବାରେ ଅସମର୍ଥ ଅଟୁ । ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅପରାଧ ସହିତ ଯୋଡ଼ିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରମାଣର କୌଣସି ସମର୍ଥନ ନାହିଁ । ଆମର ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ, ନଥିଭୁକ୍ତ ପ୍ରମାଣର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ଳେଷଣ ଆଧାରରେ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମାମଲା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ ଏହି ଅପିଲ ସଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ଏତଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଛି । ଅପିଲକାରୀମାନେ ଜାମିନରେ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଜାମିନନାମା ଖାରଜ ହୋଇଯିବ ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ. ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ